

Berisping

1. Loop van de procedure

Partijen worden hierna genoemd appellante en de stichting.

Bij beroepschrift van 22 februari 2007, bij de Commissie ingekomen op 23 februari 2007, is appellante in beroep gekomen van het besluit van de stichting van 15 februari 2007 om haar schriftelijk te berispen.

De stichting heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd 2 april 2007 en door de Commissie op dezelfde datum per telefax ontvangen.

De mondelinge behandeling van deze zaak heeft plaatsgevonden ter zitting van de Commissie van 4 mei 2007, alwaar zijn verschenen appellante, bijgestaan door haar echtgenoot, en voor de stichting mr., vergezeld van dr., bestuurslid onderwijs.

Partijen hebben ter zitting het woord gevoerd en hun standpunten toegelicht, appellante aan de hand van pleitnotities, die zijn overgelegd.

2. De feiten

2.1 Appellante is op 6 september 1999 in dienst gekomen van de stichting in de functie van groepsleerkracht aan de Katholieke Montessori School voor basisonderwijs te met werktijdfactor 0,4496.

Zij was tot de kerstvakantie 2006 op de donderdag werkzaam in groep 1/2 van Tevens verricht zij ondersteunende werkzaamheden in andere groepen.

2.2 Op 20 december 2006 heeft vlak voor de aanvang van het kerstdiner voor de groepen 1 en 2 een woordenwisseling plaatsgevonden tussen appellante en de moeder van een van de leerlingen, verder te noemen klaagster. Daarbij waren aanwezig, de 4-jarige dochter van klaagster, 2 hulpouders en een leerkracht. Het ging in die woordenwisseling om de zitplaatsen vanen haar vriendinnetje. Klaagster heeft daarop het lokaal verlaten, waarna appellante naast Karlijn is gaan zitten. Even later is klaagster teruggekeerd om haar dochter mee te nemen. Op de gang heeft klaagster gewacht op de eigen klassenleerkracht van de groep van, die haar heeft meegenomen naar het kantoortje, waar klaagster haar het gebeurde heeft verteld. Appellante, die tevergeefs op het schoolplein naar klaagster had gezocht om haar te bewegen alsnog te laten deelnemen aan het kerstdiner, ging het kantoortje binnen om wat water te drinken. Volgens klaagster werd de woordenstrijd door appellante voortgezet, volgens appellante besloot zij de wijste te zijn en niet te reageren. De klassenleerkracht heeft zich ondertussen over ontfemd en haar teruggebracht naar het lokaal en het kerstdiner.

Klaagster en appellante hebben ieder voor zich de directeur op de hoogte gesteld. De directeur heeft 's avonds telefonisch met klaagster een afspraak gemaakt voor de volgende dag.

2.3 Het gesprek met klaagster en haar echtgenoot heeft op 21 december 2006 plaatsgevonden. Naast de directeur was ook aanwezig de intern begeleidster, tevens vertrouwenspersoon. Klaagster heeft toen medegedeeld dat zij een officiële klacht zou indienen en dat zij niet meer wil dat haar dochter bij appellante in de klas is. De directeur heeft toegezegd dat hij na ontvangst van de klacht de behandeling op zich zou nemen en zou trachten vóór het einde van de kerstvakantie een oplossing te bereiken, waarbij de ouders niet meer het gevoel zouden hebben dat appellante een bedreiging voor hun dochter is. De klacht is bij brief van 26 december 2006 ingediend.

2.4 Op 27 december 2006 heeft de directeur de ouders van groep 1/2 schriftelijk op de hoogte gesteld van de ziekte van de eerder genoemde klassenleerkracht. In de brief worden de ouders ook geïnformeerd over de wijze waarop de vervanging is geregeld. Appellante die voorheen op donderdag in de groep werkte, zou niet meer in de groep terugkeren en andere taken in de school gaan verrichten. Naar zeggen van appellante is zij over deze wijziging te voren niet geïnformeerd.

2.5 Mondeling op 2 januari 2007 en bij brief op 3 januari 2007 is appellante door de directeur op de hoogte gesteld van de klacht en uitgenodigd voor een gesprek daarover op 4 januari 2007. In de brief heeft de directeur appellante onder andere medegedeeld dat de behandeling van de klacht strikt vertrouwelijk is en plaatsvindt onder zijn verantwoordelijkheid en dat het dus niet is toegestaan dat appellante met klaagster of derden die behoren tot de schoolgemeenschap van de stichting over de klacht communiceert zonder toestemming van de directeur. Tevens is de procedure beschreven en een tijdpad gegeven.

Het gesprek is op verzoek van appellante uitgesteld tot 8 januari 2007. Te voren heeft appellante de directeur twee verslagen ter hand gesteld, waarin zij zijn vragen heeft beantwoord. Per brief van 10 januari 2007 heeft appellante het gesprek bevestigd.

2.6 Op 17 januari 2007 heeft klaagster aan het bestuur haar klacht nader toegelicht. Het bestuur heeft vervolgens de behandeling van de klacht overgenomen van de directeur. Dit is appellante medegedeeld door het bestuur bij brief van 19 januari 2007. Als reden is gegeven dat de afhandeling van de klacht thans het stadium had bereikt waarin het bevoegd gezag van de stichting daarover formeel een uitspraak diende te doen. In de brief werd appellante tevens uitgenodigd voor een wederhoor op 24 januari 2007 in aanwezigheid van drie leden van het bestuur. Van dit gesprek is geen verslag overgelegd.

Bij brief van 2 februari 2007 heeft de stichting appellante het voornemen tot berisping medegedeeld. De brief heeft als bijlage: Reconstructie op basis van het feitenonderzoek door de directeur van januari 2007. Bij brief van 7 februari 2007 heeft appellante schriftelijk haar verweer ingediend. Op 15 februari 2007 heeft de stichting appellante schriftelijk berispt.

3. Het bestreden besluit, het beroep en het verweer

3.1 Het bestreden besluit, zoals aan haar per brief van 15 februari 2007 medegedeeld, houdt in dat de stichting appellante schriftelijk berispt op grond van artikel 3.17 lid 1 aanhef en sub a van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs (CAO).

3.2 Het beroep strekt tot gegrondverklaring daarvan. Daartoe heeft appellante samengevat het volgende aangevoerd.

Procedureel: De directeur heeft zich niet aan de door hem zelf vastgestelde klachtenprocedure gehouden. Klaagster had zich eerst tot appellante moeten wenden. Vervolgens, nadat de directeur haar klachten had aangehoord, had hij eerst met appellante moeten overleggen en de klacht samen met klaagster en appellante tot een oplossing moeten brengen. De directeur heeft echter zonder enig overleg met appellante afspraken gemaakt met klaagster, terwijl appellante uit haar groep is verwijderd en een spreekverbod opgelegd heeft gekregen. Klaagster daarentegen heeft vrijuit gesproken met derden en medegedeeld dat appellante door de directeur is gecorrigeerd. Appellante is dus reeds veroordeeld zonder zich te kunnen verweren en voordat het conflict is onderzocht.

Inhoudelijk: Appellante bestrijdt dat zij met de ruzie is begonnen. Klaagster is tegen de uitdrukkelijke instructie en afspraken in het feestlokaal binnengegaan. Haar is tot tweemaal toe door de verantwoordelijke leerkracht verzocht de klas te verlaten. Toen pas is appellante verschenen en heeft klaagster verzocht het lokaal te verlaten. Het bestuur heeft geconstateerd dat er geen getuigen waren die de verklaring van klaagster kunnen bevestigen. Hiertegen voert appellante aan, dat er 4 ouders en een leerkracht aanwezig waren, die allen zijn ondervraagd en die appellante geen onvertogen woord hebben horen uitspreken. De conclusie van het bestuur is dus onjuist.

Appellante bestrijdt dat er een emotioneel onveilige situatie voor Karlijn is geweest. Zij is na het vertrek van klaagster naast de kleuter gaan zitten om haar gerust te stellen. Klaagster is toen opnieuw in de klas verschenen, heeft woedend haar kind opgepakt en is vertrokken. In het kantoor nadien heeft een collega leerkracht klaagster gekalmeerd, haar dochter overgenomen en teruggebracht naar de klas. De feiten zijn derhalve door directie en bestuur onjuist weergegeven.

Appellante ontkent dat er eerdere klachten zijn geweest. De aangevoerde klacht in december 2005 was een hersenschim van de directeur en is door het toenmalige bestuur naar de prullenbak verwezen. In een gesprek met de betreffende ouder is gebleken dat zij helemaal niet geklaagd had. De directeur heeft zelf het embargo geschonden en dit misbruikt om appellante bij het bestuur in diskrediet te brengen.

Appellante is van mening dat de beslissing van het bestuur om haar schriftelijk te berispen onterecht en op onjuiste gronden is genomen.

3.3 De stichting bestrijdt de vordering gemotiveerd.

Als reden voor de berisping heeft de stichting gegeven dat zij van mening is dat appellante zich heeft schuldig gemaakt aan plichtsverzuim, aangezien zij op 20 december 2006, vlak voor het kerstdiner, ruzie heeft gemaakt met een ouder in het bijzijn van haar kind.

De stichting heeft op basis van de reconstructie, die als bijlage bij het voornemen tot de berisping is gevoegd, en de nadere uitleg van de directeur geconcludeerd dat het aannemelijk is dat zich over het hoofd van de dochter van klaagster wel degelijk een heftige woordenwisseling heeft afgespeeld tussen appellante en klaagster. De stichting heeft voorts gereede aanleiding om te veronderstellen dat

..... hiervan emotioneel overstuurd is geraakt. Dit heeft de stichting afgeleid uit de verklaring van de ouders over de reactie van op de gebeurtenissen van de vorige avond en haar reacties bij terugkeer op school na de kerstvakantie, maar ook uit het feit dat de collega leerkracht, die bij een deel van de woordwisseling aanwezig was, zich tegen het eind daarvan over heeft ontfemd. De stichting is van mening dat appellante de confrontatie met klaagster had moeten vermijden, in ieder geval zolang daarbij aanwezig was. Door deze confrontatie wel aan te gaan, uit eigen beweging of in reactie op klaagster, heeft appellante aandeel gehad in deze voor Karlijn onveilige situatie. De stichting heeft in haar besluitvorming eerdere klachten van ouders in 2005 meegewogen.

4 De beoordeling

4.1 De Commissie dient thans te beoordelen of de stichting in redelijkheid op 15 februari 2007 heeft kunnen besluiten tot het schriftelijk berispen van appellante wegens plichtsverzuim.

4.2 De stichting heeft op 19 januari 2007 de behandeling van de klacht overgenomen van de directeur inclusief -zoals ter zitting uitdrukkelijk bevestigd- de procedure van 1. feitenonderzoek, 2. hoor en wederhoor van betrokkenen en 3. conclusies en oplossingsvoorstellen.

Ter zitting heeft de stichting medegedeeld dat zij geen eigen feitenonderzoek heeft gedaan maar is afgegaan op de rapportage van de directeur. Zij had geen twijfel over het onderzoek: de directeur was objectief te werk gegaan. De stichting heeft ook kennis genomen van de verslagen van appellante en heeft met klaagster en appellante gesproken. Tevens heeft de stichting –naar ter zitting bleek- kennis genomen van schriftelijke reacties en een e-mailbericht van andere ouders, die zij had ontvangen. Zij heeft appellante niet van het bestaan en de inhoud daarvan op de hoogte gesteld.

De Commissie is van oordeel dat de stichting niet zonder eigen onderzoek had mogen afgaan op de rapportage van de directeur. Zij was ervan op de hoogte dat er in het verledenrijvingen waren geweest tussen directeur en appellante en dat de relatie tussen hen nog steeds niet optimaal was. Om die reden was immers een lid van het bestuur aanwezig geweest bij het gesprek van de directeur met appellante op 8 januari 2007.

Het gebruikmaken door de stichting van informatie die niet aan appellante bekend is gemaakt, past niet in een zorgvuldige klachtenbehandeling.

Ook heeft de stichting niet zorgvuldig gehandeld door wel aan appellante een spreekverbod op te leggen met klaagster en derden van de schoolgemeenschap, maar niet ook klaagster te verzoeken voor de duur van de behandeling van de klacht daar niet met anderen over te spreken.

Wat betreft hoor en wederhoor van betrokkenen heeft de stichting klaagster uitvoerig gehoord op 17 januari 2007. Naar de stichting ter zitting bevestigde, werd in het gesprek op 24 januari 2007, dat bedoeld was voor wederhoor, aan appellante direct al bij aanvang van het gesprek verteld dat de stichting overwoog haar te berispen. Hiermee heeft de stichting er blijk van gegeven zich niet objectief op te stellen jegens appellante en niet echt belang te stellen in de beschrijving van appellante van wat zich had afgespeeld op 20 december 2006. De stichting had kennelijk haar conclusies al getrokken. De conclusie van de Commissie uit bovenstaande is dat de stichting zich niet heeft gehouden aan de afgesproken klachtenprocedure.

4.3 Nog afgezien van de tijdsduur tussen de huidige klacht en de klachten van november 2005 die de stichting heeft meegenomen in de afwegingen bij het onderhavige besluit, heeft de directeur in het door de stichting zelf overgelegde gespreksverslag van 9 december 2005 aangegeven slechts feedback te hebben willen geven naar aanleiding van vernomen geluiden en excuus aangeboden voor eventueel verkeerd overgekomen goede bedoelingen.

De stichting heeft hiermee klachten aan haar besluit ten grondslag gelegd waarvan niet is komen vast te staan, dat ze klachtwaardig waren en waarvoor door de directeur excuses zijn aangeboden.

4.4 Gezien bovenstaande overwegingen is de Commissie van oordeel dat de stichting de klacht tegen appellante niet voldoende objectief en zorgvuldig heeft onderzocht en niet aannemelijk heeft gemaakt dat appellante zich die avond heeft schuldig gemaakt aan plichtsverzuim. De stichting heeft dus niet in redelijkheid kunnen besluiten tot het schriftelijke berispen van appellante. Het beroep van appellante dient daarom gegrond te worden verklaard.

4.5 Wellicht ten overvloede voegt de Commissie aan bovenstaande het volgende toe.

De stichting heeft klaagster niet alleen bericht dat haar klacht gegrond bevonden is, maar tevens zeer uitgebreid aangegeven welke maatregel zij jegens appellante heeft genomen en tot in detail welke afwegingen zij daarbij wel en niet heeft gemaakt. Appellante heeft aangegeven dat zij, 8 jaar in dienst van de stichting en –ook volgens de stichting zelf- goed functionerend als leerkracht, zich daardoor

erg gekwetst voelt en in haar goede naam aangetast. De Commissie vertrouwt erop dat de stichting appellante zoveel als in haar vermogen ligt, zal rehabiliteren.

5. De beslissing

De Commissie verklaart het beroep van appellante gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 4 mei 2007 door mr. E.S.M.Weterings-Zeegers, voorzitter, mr. L.A.S.Boersen, F.A.J.van Moorsel, mr. A.Schellart en mr.dr.s. W.G.A.M.Veugelers, leden, in tegenwoordigheid van G.H.Gerritsen, secretaris.